

24 UUR MET...

Coen Stapper

In de rubriek '24 uur met...' geeft een radioloog (in opleiding) een kijkje in haar of zijn werkdag. Dit keer schetst fellow acute radiologie Coen Stapper, met differentiatie MSK- en mammadiologie, zijn werkdag in het UMC Utrecht.

06.30 uur De wekker van mijn vrouw gaat. Mijn teken dat ik nog even een halfuur kan snoozen. Ik draai me nog één keer om terwijl zij al naar haar huisartspraktijk vertrekt. Wij zijn geen echte ochtendmensen, tenzij we verse koffie ruiken.

07.00 uur Gelukkig lijkt onze anderhalfjarige zoon Lucca op ons. Het is een fantastische slaper, die ik nu uit een diep coma moet zien te wekken, omdat hij anders gerust uitslaapt tot 09.00 uur. Wat een rijkdom is in het weekend. Ik doe de gordijnen open, zie dat hij zijn ogen opent, en opeens enthousiast roept: 'Poesjel!', wijzend naar de kat die op mijn rug is gesprongen. We voltooien

ons ochtendritueel met aankleden en ontbijt. Ik heb de luxe dat ik alleen een broodje voor hem hoeft te smeren, want mijn vrouw smeert altijd al heel lief mijn brood (ja, maar... ik doe altijd de kattenbak).

07.25 uur Ik spring met Lucca op de fiets naar het kinderdagverblijf dat om 07.30 uur opengaat. Lucca is altijd de eerste, en alweer verdwenen in de zandbak als ik gauw doorfiets naar het UMCU. Als het goed gaat, red ik het altijd net. Ik vind het lekker om een stukje te fietsen 's ochtends, in de zomer meer dan in de winter, maar de route door het Wilhelminapark naar het Science Park bevalt altijd.

08.01 uur Net op tijd. Ik sta vandaag als supervisor op de SEH, wat een groot deel van mijn fellowship inhoudt. Ik neem met de aios op de SEH-functie nog even de SEH-bespreking van die ochtend door en beantwoord een paar laatste vragen over complexe scans uit de nacht.

08.15 uur SEH-bespreking. In mijn aios-tijd kwam ik soms eerder in huis om alvast alles goed door te nemen en mooie *hangings* te maken voor de bespreking. Nu is het grappig om te merken dat ik opeens niet meer achter de monitor zit, maar in de besprekruimte zit naast de traumatoloog. Al wil ik me stiekem nog steeds overal mee bemoeien. De aios heeft het goed voorbereid. Bij één onderzoek komen we tot de conclusie om op basis van de X nog een aanvullende CT te adviseren.

08.45 uur Nu het nog rustig is op de SEH, gebruik ik de tijd om MSK-verslagwerk te doen en een laatste MRI-mamma van de dag ervoor af te ronden. Mijn differentiaties MSK- en mammadiologie probeer ik ook tijdens mijn fellowship actief te blijven onderhouden.

10.00 uur Koffiepauze! Een uniek moment in het UMCU: iedereen pauzeert een halfuur en er wordt gezamenlijk koffiegedronken en gezellig bijgepraat.

10.23 uur Traumasein: tentamen suïcide op de SEH, door sprong van de zesde verdieping. We schieten direct in de actiemodus. Ik ga mee met de aios naar de SEH, waar we een eigen radiologieverslagstation hebben naast de CT-scanner bij de twee highcaretraumakamers. Ik vind het altijd

interessant om te zien hoeveel mensen er opeens klaarstaan voor de opvang, en iedereen een radertje is in dit grote geheel. Wij staan klaar met het echoapparaat voor een echo FAST.

10.33 uur De patiënt arriveert. Na de eerste opvang wordt er besloten om snel een total body CT-scan te verrichten. Deze kijk ik direct aan de monitor weg volgens het ABCDE-principe. Ik communiceer mijn bevindingen aan de betrokken zorgverleners. Daarna werken we het verslag rustig uit in de grote radiologieverslagruimte. Tot de lunch komen er nog wat kleinere dingen voorbij op de SEH, ik krijg een paar chats om mee te kijken met meestal MSK-gerelateerde vragen en doe supervisie bij een ingewikkelde IC-scan. En voor we het weten is het:

12.00 uur Lunchtijd. Met een collega ga ik naar buiten: bijkletsen, wat zonnestralen opdoen en even wandelen door de Botanische Tui- nen met een bammetje in de hand.

12.45 uur Heilig Uur! Een van de leukste momenten van de dag. Vandaag is het thema Acute Radiologie. Er wordt veel interessante casuïstiek gepresenteerd. Een moment om te koesteren, kennis uit te wisselen, altijd weer verwonderd te zijn en van elkaar te leren.

13.30 uur Weer aan het werk. De middag gaat snel voorbij met veel verschillende SEH-scans. Intussen doe ik ook nog een rijtje MSK-supervisie van een aios en bereid ik het multidisciplinair overleg (mdo) wekede-

mijn vrouw bij de hoofdingang, voor een echo bij mij. Een spannend moment... al heel snel zien we allebei een piepkleine hartactie op het echoscherm, de grootte van een erwten. We weten nu dat deze '24 uur met...' er toch iets anders uit zal gaan zien. Dit was wel een van de meest bijzondere echo's die ik in het UMCU heb gemaakt, simpel maar veelzeggend. Wat hebben we als radiologen toch een mooi beroep. Mijn collega-aios, die ons had gespot, belooft haar mond te houden, en wij gaan gauw en helemaal blij Lucca ophalen.

'Dit was wel een van de meest bijzondere echo's die ik in het UMCU heb gemaakt, simpel maar veelzeggend'

lentumoren voor morgen vast deels voor, aangezien er ook drie nog niet verslagen second opinions tussen staan. Intussen krijgen we de terugkoppeling dat het aanvullend onderzoek bij de X op de SEH-bespreking inderdaad een goede zet was. Juist al deze afwisseling maakt mijn fellowship acute radiologie zo interessant. Geen enkel groot trauma is hetzelfde.

17.00 uur De avonddienst neemt onze taak over. We ronden de laatste dingen af. Intussen staat

18.00 uur We hadden nog eten over van gisteren en eten gezellig met die kleine op een picknickkleed in het Wilhelminapark. Daarna halen we een ijsje in het avondzonnetje om de dag te vieren.

19.00 uur Lucca gaat naar bed, ik lees een verhaaltje uit het dierenboek met hem. Bij de lui-aard roept hij 'papa'. Een grapje dat mama hem heeft geleerd. En nu probeer ik hem bij de bavian 'mama' te laten roepen.

19.15 uur Ik kleeed me om voor mijn tennistraining. Deze sport is een beetje een uit de hand gelopen hobby, waarbij ik nog steeds op hoog niveau speel en in de zomer vaak vier keer per week op de tennisbaan sta. Het is voor mij de ultieme manier van ontspanning, om even fysiek bezig te zijn en de gedachten te verzetten.

21.30 uur Gelukkig is mijn vrouw net zo'n sportfanaat als ik. We kennen elkaar dan ook van de tennisbaan. Ik kom thuis terwijl het WK aanstaat op de laptop, en op de beamer zich de laatste Wimbledon-wedstrijd van de dag afspeelt. Na het douchen kom ik er lekker bij op de bank, en hebben we tijd met zijn tweeën om na te genieten van deze bijzondere dag. Als het laatste fluitsignaal klinkt, is dat ook ons signaal om naar bed te gaan.

23.58 uur In bed! Content dat we het voor elkaar hebben gekregen om voor middernacht naar bed te gaan. Tsjja, avondmensen hè... Vanochtend zag ik op de SEH hoe snel een leven kan veranderen, en vanmiddag zag ik op een ander scherm hoe een nieuw leven net begonnen is. Mooier kan een werkdag eigenlijk niet eindigen.

Coen Stapper
fellow acute radiologie UMC Utrecht

